

Nummer van het vonnis: 1895
Nummer van het parket: BG66.55.100566/00 32
Nummer van het repertorium: 2046

DE RECHTRANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zotolend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie, tegen:

1. _____
 arduinwerker,
 geb. te _____ op _____
 won. te _____

 vertegenwoordigd door mtr. _____ advocaat te _____
2. _____
 zonder beroep,
 geb. te _____ op _____
 won. te _____

 vertegenwoordigd door mtr. _____ advocaat te _____

DE ERKENTIS EN DE AFWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdraad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdraad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

- A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1' (en § 3), 146-1', 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.06.2003), de bij artikel 99 § 1-1' bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of

bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

1. door op het terrein gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____

in eigendom toebehorende aan _____
zonder beroep, geb. te _____ op _____
won. te _____

(beschrijving der werken)
uitvoeren restauratiewerken aan schuur (nieuwe ramen en poorten - sierplaat en glazen deur - plaatsen witsteen _____; deipen vijver
te 6755 Ruisslode op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 01.05.2000 tot 18.10.2000 ;

2. door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand te _____ in de periode gaande van oktober 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 12 februari 2004.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;

De raadsman van de beide beklaagden verzagt in hun naam de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Gehoord het Openbaar Ministerie dat verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de rechtbank.

De behandeling en de besetten van de zaak hebben plaats in openbare terechtzitting;

OP STRAFGEBIEDI. De tenlastelegging A11. Met betrekking tot de werken aan de schuur.

Op 18 oktober 200 werd vastgesteld dat er op het terrein te
aan de aan de schuur reeds enige
tijd restauratiewerken bezig waren.

Beklaagden ontkennen de uitgevoerde bouwwerken niet doch ver-
wijzen naar de hen op 12 oktober 1993 verleende bouwvergunning
en stellen dat met de aanvang van de werkzaamheden werd ge-
start in 1993 zodat van enig verval van de vergunning geen
sprake kan zijn.

De strafbundel bevat geen elementen die de beweringen van be-
klaagden weerleggen.

Bijgevolg dienen beklaagden terzake te worden vrijgesproken.

2. Met betrekking tot het dempen van de vijver.

Beklaagden worden tevens vervolgd wegens het dempen van de op
hetzelfde terrein liggende vijver door het opvoeren van steen-
brokken langs de oever.

Naar het oordeel van de rechtbank kan er bezwaarlijk sprake
zijn van loutere instandhoudingswerken door het aanbrengen
van oeverversterking aan de vijver, zoals door beklaagden ten
onrechte wordt voorgehouden.

De zich in de strafbundel bevindende foto's spreken terzake
boekdelen.

Deze tenlastelegging is bewezen.

Geen der beklaagden beschikt nog over een blanco strafregister
en eerste beklaagde word reeds veroordeeld wegens ähnliche
feiten.

Rekening houdende met het feit dat de toestand nog niet werd
geregulariseerd is de rechtbank van oordeel dat niet kan worden
ingegaan op het verzoek van beklaagden om het bekomen van de
opheffing van de uitspraak van de veroordeling. Een veroor-
deling zal overigens geenszins leiden tot de declassering van
de beklaagden.

De hierna bepaalde geldboeten zijn passend en in overeenstem-
ming met de aard der gepleegde feiten en dienen beklaagden
ertoe aan te zetten zich te onthouden van recidive

II De tenlastelegging A2

Beklaagden worden tevens vervolgd voor het instandhouden van
de hierboven vermelde wederrechtelijke toestand in de periode

gaan de van oktober 2000 tot op de datum van de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, hetzij 12 februari 2004.

Inmiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij, behoudens in de vernoemde uitzonderingsgevallen, de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.

Bij arrest van 22 juli 2004 van het Arbitragehof (arrest nr. ...) werd een antwoord gegeven op diverse aan dit hoog rechtcollege gestelde prejudiciële vragen met betrekking tot de grondwettelijkheid van de bepalingen van artikel 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003.

Het Arbitragehof heeft met dit arrest als volgt geoordeeld: "Artikel 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, schendt de artikelen 10, 11, 12 en 14 van de Grondwet.

De termen "onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden" en "een ernstige inbreuk op essentiële stedenbouwkundige voorschriften" hebben volgens het Arbitragehof geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud om een misdrijf te kunnen definiëren. (artikel 146, 3e lid DBO).

Het geval van strafbaarheid van het in stand houden van een stedenbouwmisdrijf wanneer het misdrijf "plaatsvindt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden", voldoet volgens het Arbitragehof wél aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorspelbaarheid waaraan de strafwetten moeten voldoen (3.7.2. Arrest Arbitragehof 22 juli 2004).

Bij arrest van 19 januari 2005 van het Arbitragehof (arrest nr. ...) werden in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 de woorden "voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg", vernietigd.

Bijgevolg geldt de strafsanctie voor het instandhouden *nog enkel* voor zover de bouwovertrading gelegen is in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied*.

Uit de elementen van het strafdossier blijkt dat de bouwovertrading werd gepleegd in *landschappelijk waardevol agrarisch gebied*.

In art. 146 vierde lid DRO worden "agrarische gebieden met bijzonder waarde" "of daarmee vergelijkbare gebieden, aange-
wezen op plannen van aanleg", beschouwd als ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In het KB van 1972 inzake de Gewestplannen werd het bontemingsvoorschrift "agrarisch gebied met bijzondere waarde" nergens opgenomen, dit in tegenstelling met het "landschappelijk waardevol agrarisch gebied". De Vlaamse Overheid verwijst in haar informatie en toelichting omtrent het DRO z6lf naar niet ruimtelijk kwetsbaar gebied wanneer ze het heeft over landschappelijk waardevol agrarisch gebied:

...De toelichting behandelt de mogelijkheden voor zonevreemde woningen die:

- niet liggen in recreatiegebied
- niet liggen in ruimtelijk kwetsbare gebieden (opgelet: behalve parkgebied)

.....

Het gaat dus om woningen die liggen in bijvoorbeeld

- agrarisch gebied
- landschappelijk waardevol agrarisch gebied
- parkgebied
- gebied voor openbaar nut
- industriegebied

(<http://www.vlaanderen.be> - www.ruimtelijkeordening.be)

Inmiddels werd door het Decreet van 22 april 2005 (reparatie-decreet) tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in artikel 145 bis §1, vierde lid DRO bepaald dat landschappelijk waardevol gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is.

De decreetgever wenst dus uitdrukkelijk dat landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet als kwetsbare gebied wordt beschouwd.

(zie ook in die zin: Prof. Dr. G. Van Hooreck, Rechtskroniek voor het Notariaat, 2004-2005, *Bouwmisdrijven in o notariële praktijk*, Die Keure, p. 102).

Bij toepassing van art. 2, tweede lid Sw., dient te worden vastgesteld dat de aan beklaagden ten laste gelegde feiten sub A2 thans niet langer kunnen worden bevestigd en dienen beklaagden terzake te worden vrijgesproken.

III. Met betrekking tot de herstellvordering.

- Gelet op de verleende vrijspraak met betrekking tot de restauratiewerken aan de schuur dient de herstellvordering dienangaande te worden afgewezen als ongegrond.

- De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het ongedaan maken van de demping van de vijver door alle afval en inerte materialen eruit te verwijderen alsook af te voeren van het terrein.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie en met inachtneming van de substantiële voorschriften. Zij werd niet genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en strookt met de wet.

Het gevorderde herstel is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan beklaagden, gelet op de ruime termijn die hen gelaten wordt, geen onverantwoord hoge lasten op.

Op de vordering tot het bevel van het herstel zoals hierboven vermeld kan worden ingegaan.

Teneinde beklaagde aan te zetten zich vrijwillig in regel te stellen dient een dwangsom te worden opgelegd zoals hierna bepaald.

De feiten werden gepleegd voor, op en na 1 januari 2002 doch voor 1 maart 2004 zodat wat betreft de aansprakelijkheid boete deze rechtstreeks in euro dient te worden uitgedrukt en de opdecimes gebracht worden op veertig bij toepassing van art. 2, 4 al. 1 en 9 van de wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

2, 40, 66, 100 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 13 juni 1935;

162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 198 van het Wetboek van Strafvordering;

1 van het K.B. van 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de Wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001.

28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986 (G.S. 20 februari 1987), gewijzigd door de artikelen 1-2' en 3 van de Wet van 24 december 1993 en door de artikelen 2, 4 al. 1 en 9 van de Wet van 26 juni 2000.

en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende OP TEGENSpraak

Verklaart de tenlastelegging A1 met betrekking tot de restauratiewerken aan de schuur NIET BEWEZEN, spreekt de beklaagden dienaangaande vrij en ontslaat hen van alle verdere kosten terzake zonder kosten.

Verklaart de tenlastelegging A1 met betrekking tot het dempen van de vijver BEWEZEN.

Wijst de vraag tot het bekomen van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt beide beklaagden dienvolgens hoofdzakelijk de tenlastelegging A1 met betrekking tot het dempen van de vijver **elk afzonderlijk** tot een geldboete van VIJFTIG EUR alsook **solidair** tot het betalen van de gedingskosten begroot op 69,50 euro en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 23 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993 en 16 juni 2000 elke voormelde geldboete met **voertig** decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op 250 euro.

Beweelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, elke voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van vijftien dagen.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft en rekening houdende met het arrest van het Arbitragehof nr. ... de aan de gedaagden ten laste gelegde feiten A2 niet langer kunnen worden bestraft.

Spreekt de beklaagden derhalve **VRIJ** aangaande de tenlastelegging **A2** en ontslaat hen dienaangaande van iedere rechtsvervolging terzake zonder kosten.

Met betrekking tot de herstellvordering

Gelet op de verleende uitspraak m.b.t. de instandhoudingswerken aan de schuur, wijst de herstellvordering dienaangaande af als ongegrond.

Beweelt gedaagden met betrekking tot het perceel gelegen te over te gaan tot het ongedaan maken van de demping van de vijver door alle afval en inertia materialen eruit te verwijderen alsook af te voeren van het terrein.

Dit alles dient te gebeuren binnen een termijn van **één jaar** vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval het herstel niet werd uitgevoerd binnen voormelde termijn, van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 68§2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans artikel 153 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundig Inspecteur door tweede gedaagde een **dwangsom** zal worden verbeurd van **125 euro** per dag vertraging in de uitvoering van de aanpassingswerken.

Zegt voor recht dat de dwangsom zal verbeurd zijn één maand na de betekening van onderhavig vonnis, nadat de termijn voor herstel verstreken is.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraffen **elk éénmaal** een bedrag van **TIEN EUR + 45 decimes = 55 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van Het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij art. 36 wet 07.02.2003)

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **twintig september tweeduizend en vijf**,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter:

eerste substituut-procureur des Konings;

griffier.

De griffier